

Redactat de NICU STEJEREL.

Redacția ARAD, Mikes Kelemen utca 8/10.

Toate manuscrisurile să se trimită la adresa aceasta.

Cucu la Bocșa.

Sboară Cucu prin Bănat
Și cântă ce sta întâmplat,
In comuna cea vestită,
Bocșa română numită,
Că'n Vinerea paștilor,
Ce-i sfântă creștinilor,
S'a 'ntimplat în lucru mare,
Ce nu are-asemănare.

In acest sat încurcat
Este-un »Ghiță« botezat
Și cu »Nasta« cunoscut.
Lumea vorbește-o minciună,
Că la Nasta-i gura bună
De sărut, de cuvântat...
Ba, se vorbește prin sat,
Că și popa-ă ascultat
Și Chiinezul s'a 'nclinat
S'au hotărât că să fie
Ghiță, șef de miliție
La ostașii ce stau rând
Și păzesc Sfintul mormînt,
Popa deci l'a arătat
Pe Ghiță de comandant.
Ostașii s'au supărat

De Ghiță n'au ascultat
Iar popa s'a mâniat!

Oare care popă-o fi,
Că'n Bocșa sunt tocmai trii
Unul poartă ochielari
Și isprăvește lucruri mari;
Altu-i la chor dirigent
Și stăpân pe regiment;
Al treilea — ce gândiri?
Lă biserică 'ntre sfinți
Merge cu sugărea 'n dînti,
Dar lă ușa — Doamne sfinte!
Ii trăznește în cea minte;
Că merge 'n bisericuță
Nū la biata răchiuță...
Se lasă deci de fumat

Și 'ncepe lă tămâiat!
Cădește odată bine
S'apoi mai lasă pe mână...
Și-o sfeclește prin ocol
La birt, la jupânul Kohl!
Aici se pune după masă
Și bea până ochii-i iasă!

Dar acum frate creștine,
Să vă spun de el și-un bine,
Să vă spun cum s'a lăsat
De Nasta — de nas purtat:
In Vinerea paștelor,
Zi sfântă creștinilor
S'a dus pân la birt frumos
Și-apoi s'a întors pe dos
Și s'a dus pân' la Cristos
De cătanele le-au scos:
Pentru că n'or ascultat,
Ghiță să-i fi comandat.
Puștile le-au încuiat
Și iar în birt s'au băgat.

Cucuie până pistriță
Du-te și spune-i lui Ghiță,
Să și radă nasul c'o coasă,
Că-i pelea pe el prea groasă,
Și lui de nimic nu-i pasă,
Până-i Nasta sănătoasă.
Haidi-ridi, di-di-da,
Soro Nasto, nu te da!

Soro Nasto, cu-a ta soacră,
Ia pe popa și mi-l joacă
Legat de barbă cu-o ată,
Să nu-i facă la gât greață,
Și-l întoarce pe sub ciur,
Pân' a da cu nasu'n — pod!
Joacă-i Nasto, pe toți tri,
Doară s'or mai procopsi.
Ia întâi pe Bozsini Peter
Și-l netezește c'un metër,
Ca să joace »hipa-hipa!«
Ca țiganul »hallarippa!«
Apoi ia pe popa Iancu
Și fugi cu el pân' la drăcu,
Că tu ești cam ușurică
Agal: cu-o măjă metrică;
Joacă-l sus pe popa Sztán
Pân' a fi: »Iancu Ișfan!«
Apoi pe chinezul mare
Leagă-l la Costa 'n spinare
Și-i joacă pe toți de-a rost
Să vezi, care-a fi mai prost?
După ce te-ai săturat
Și pe toți ni i-ai jucat
Du-te Nasto 'ntre hotară
Să fi lumii de ocară!...

Și-acolo să te căiești
De ce lumea-o nebuștești.
Apoi să te 'ntorci acasă,
Tot așa mândră și grasă,
Dar să te porți ca-o mireasă:
Că de mai faci vr'un bucluc
Nu'ți mai cântă nici un cuc!

Bărzăveanul.

Boală de — nas.

Părintele unei fete către un jună pe
țitor:

— Așa dară, D-ta vorești să iai d-
nevastă pe fiica mea?... Și spune-mi c
salari ai?

Junăle: Deocamdată 3000 coroan
la an.

— Hm! Numai trei mii?... Ști d-t
că fetei mele banii aceștia abia i-ar
de ajuns pe — batiste.

— Pardon: eu n'am știut, că fata d
are — boală de nas!

In zilele patimilor!

Veni fiul cel prea sfânt
 Intre oameni pe pământ
 Ca să-i scoată'n libertate
 Și să-i scape de păcate!
 Să le iea de pe ochi ceata
 Ca să cunoască dulceața:
 Dulceața frățietății
 A iubirii și-a dreptății.

Acest fiu adevărat
 Azi din morți a înviat!
 Acum dar să ne 'nchinăm
 Și cu toții să strigăm:
 Mântuește-ne Isuse
 De cei ce ne 'ntind pe cruce
 Și ne fă vrednici de tine
 La împărătescul bine!

Veni neamul românesc
 Din ținutul latinesc.
 Pe unde ei ajungea
 Sălbăticiunea perea;
 Dar în cale le stătea
 Puternica Dacia.
 Țara ei o cuceriră
 Și pe Daci îi înblânziră,
 Trăind toți în fericire
 Și 'ndeplină mulțumire!

Dar unde e fericire
 Și dușmanii 's în pândire,
 Și chiar dela miază-noapte
 Au pornit barbare gloate
 Și-au venit și-au risipit
 Tot ce 'n cale-au întâlnit,
 Cât și Dumnezeu plângea
 De risipa ce vedea!

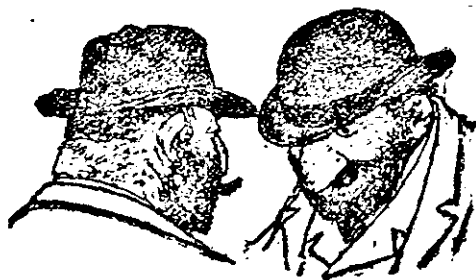
Dar Românii ce făceau?
 Ei de loc nu se'ngrozeau,
 Ci în mintea lor ziceau:
 »Ce e val ca valul trece«...
 Noi tot aici vom petrece!
 Aici stăm, și aici vom sta,

Cât va curge Dunărea
 Și va sta Detunată!

Azi Românu-i deșteptat
 Și nu se mai dă legat
 Celor ce vor altă soarte
 Să-i croiască pân' la moarte,
 Ca jidovii lui Cristos.
 Dar truda-i fără folos:
 »Că Românu-i în putere,
 Și Românu'n veci nu pere!
 Nu pere, nici n'a peri,
 Ci așteaptă aceea zi,
 Când și dreptatea lui
 Din fundul pământului
 Dac'ar fi înmormântată
 Și tot va 'nvia odată:
 Cum a înviat Cristos
 Ca un soare luminos!...

I. Cucu, econom Berliște,

Mișcare multă.

Medicul: Domnule dragă, nevastă D-tale nu face destulă mișcare.

Soțul: Cum să nu facă, d-lé Dr. când ea în fie-care zi se îmbracă cel puțin de șase ori.

Mai multe limbi.

Un profesor, către un părinte:

— Domnule iubite, nu vroți a da fiata, ca să învețe mai multe limbi?...

— Nu, Doamne ferește! Și nevestele mele i-ar sta mult mai bine, dacă ar avea numai — jumătate de limbă!

Cântecul săracului.

Doamne! mai fă vr'o schimbare,
C'au crescut darea prea mare,
Și n'am pâne, nici n'am sare.
Iar de n'am bani să plătesc
Cu eșecutor mă 'ntâlnesc,
Care hainele îmi strînge
Și copiii 'ncep a plînge
Nevasta se tînguie,
Iar el tace și le ie!
Darea-i mare, greu m'apasă,
Cât sufletul să'mi iasă.
Pentr'un zlot, dare rămasă,
Stringe tot ce află 'n casă.
Doamne! mai fă dreptate
Și-aice, la noi, pe sate.
Că de dări, și-aruncuri mari
N'am nimica în hambar;
Și de dări și-aruncuri multe
Mai n'am nimica prin curte,
Că-mi ia patu și buhaiu,
Imi ia masa și mălaiu,
Imi ia bucata sărată
Ce-i cu plânsuri căștigată,
Cu mult amar adunată
Și cu lacrimi frământată!

Eu mă frîng, asîd cu sânge,
Cât de jale'mi câmpu plînge.
Lucru fără cumpătare
Și iar n'am nici de gustare:
Că bucatele le-am dat
De-am plătit darea la sat.
C'au pus domnii dări pe noi.
Chiat cum puni jugul pe boi.
Iar lenoși, veniți din țară,
Cînd vreau dorm, cînd vreau să =
(scoală; =
Cînd vreau beau, cînd vreau mîncă
Că-i hrănește-a noastră »brîncă!»

Dami-aș copiii să 'nvețe,
Pînă-s mici, în tinerețe,
Dar nu-i mod cu straița goală
Și în spate făr-o țoală.

Nu e'n țară dreptate,
Nici nu-i frică de păcate;
Nu ni-e mumă astă țară
Ci mașteră prea amară,
Că de cele multe dări,
Trec săracii 'n alte țări
Și se duc, se prăpădesc
Șin pămîntul strămoșesc!
Câte-odată așa 'mi vine
Se mă duc în țări străine,
C'aici, acasă la noi
E numai năcaz și nevoi!
Inălțate Impărate,
Fă-ne și nouă-o dreptate
Să ne știm cîmva 'ntr'o parte
Să scăpăm de greutate!

I. Borcancă.

Dacă vrei.

— «Eu adun oameni pentru societatea noastră antialcoolică. Nu vorești să te înscrii și d-ta ca membru?»

— «De ce nu? Bucuros, dacă plătești un litru de vin cald.»

In tren — pe sub tunel.

Fata către mamă:

— Vezi, mamă dragă, tînărul care se dete acum jos din tren, cînd trecu rîm pe sub tunel, m'a sărutat de 3 ori!

— Ei, și de ce nu mi-ai spus pînă nu s'a dat jos, că ți-l frecam eu cum se cade.

Fata: Credeam că mai vine vr'o tunel, să i-le dau înapoi.

Marșul

alegătorilor români din cercul Caransebeș.

I.

Frați Români de omenie!
Astăzi-mine ori poimine,
Dr. Vlad din Orăștie
Pe-ale noastre plămuri vine.
Frunză verde a bradului,
Vivat steagul Vladului!

II.

Să eșim deci mic și mare,
Spre-a lui întîmpinare.
Că-i romin adevărat,
Ca și Doda fiertat.
Frunză verde a bradului,
Vivat steagul Vladului!

III.

Ios cu Burdea renegatul!
Peară tot ce-i trădător!
Noi nu mai voim pe altul,
Decît Vladul frățior!
Frunză verde a bradului,
Vivat steagul Vladului!

IV.

Tot romînul de-omenie,
Zice drept și adevărat:
Dr. Vlad din Orăștie
Să ne fie deputat!
Frunză verde a bradului,
Vivat steagul Vladului!

V.

Pe cînd Burdea risipește
Tot avutul strămoșesc:
Vladul luptă voinicește
Pentru neamul Romînesc!
Frunză verde a bradului,
Vivat steagul Vladului!

VI.

Burdea nu ne trebuiește,
Să ne fie deputat.
El jidanii îi iubeste
Și de noi s'a nstrăinat.
Frunză verde a bradului,
Vivat steagul Vladului!

VII.

Noi Romîni din graniță,
Spunem drept și adevărat,
Că vîm om de-a noastră viață —
Să ne fie deputat.

Frunză verde a bradului,
Vivat steagul Vladului!

VIII.

Frunză verde, foi de fîa!
Bate Doamne acei Romin,
Care pentru papricaș
Va fi trădător și laș!
Frunză verde a bradului,
Vivat steagul Vladului!

IX.

Cine steagul părăsește,
Și dă mîna cu străini,
Bate-l Doamne și-l trăznește,
Și prin holdă-i crească spini!
Frunză verde a bradului,
Vivat steagul Vladului!

X.

Frunză verde țasomic!
Nci pe Vlad din Orăștie
Îi voim de deputat,
Că-i Romin adevărat!
Frunză verde a bradului,
Vivat steagul Vladului!

Ghiocel.

Leac de urechi.

Servitoarea: D-le Doctor, dă-mi
ceva leac, să-mi treacă durerea de u-
rechi!

Medicul: Leac nu-ți dau, dar nū-
mai un sfat: ca mai mult să nu ascuți
la ușa doamnei, — barem cînd sunt eu
acolo.

Că bine zici...

— Zău c'am fost de tot prost cînd m'am
apsurat.

— «Că bine zici de-atunci văd că nu te-ai
schimbat de loc.

Cauză.

Nevastă: Îți spun dragă, să te lași
să nū mai glumești cu servitoarea, că
va gîndi că ești amorezat de ea!
Soțul: Las să gîndească, barem
ne va pregăti mai bine mîncările!

Hora țărănilor.

Aș veni mindră la voi,
Nu pot intra de gunoi,
Că gunoiu e după ușă,
Vaira-i plină de cenușă?

Insuram'aș insura,
Hidă tare n'aș lua,
Nici frumoasă nu'mi prea place,
Că prea mulți șogori-mi facel

Me'nsurai luai nevastă,
Adusei pe dracu'n casă!

Bărbate sufletul meu,
Nu'ți ajute Dumnezeu,
Cinepă ai seminat,
Boala-n oase mi-ai băgat,
De ia coasa ș'o cosește
De boală mă mintucește,
Nu'mi da furca c'amețesc,
C'îmi dă glaja să trăiesc!

Dacă fii lele la biră,
Lați hainele cu mine,

Că colea în valca mică,
Este-un popă ș'un viădică,
Ne cunună pe nimica!

Vecină dragă vecină,
Ce gați la bărbat de cina?
Curechiu verde din grădină,
Cu smintină din fămină,
Cu unsoare de pe moare!

Nevasta 'nvălită roată,
Merge la circiumă se'mbată,
Viine-acasă rău beteagă,
Bărbatul la cap o leagă
C'un restu dela teleagă!

Vai săraca fata Dani,
Cum-ți mai zuruesc banii,
Nu știu banii zuruesc,
Ori păduchi-o hirăesc!

Mă dusei sara în sat,
La nevasta cu bărbat,
Să văd bine-i însurat.

D'o fi bine se mă'nSOR,
D'o fi rău se șed fecior!

Așa zice mindra mea,
Se fac ziua ce-oiu putea,
Dar seara se merg la eal

Mai bădiță bădișor,
Nu'mi trimite atita dor,
Pe gurile tuturor,
Vino singur dumniata,
Și'mi stimpără inima!

Ardă-l focul măritat
Că cu drag Pam așteptat,
Și degrab' m'am săturat
De copai și de bărbat!

Zisa badea să mă'nSOR
Să iau mamei ajutor,
S'o trintească de cupTOR,
Cite-odată și de vatră!

Cine bea la circiumă bine
Nu'l mai vezi cu haine bune,
Făr' cu rele ca ș'a mele!

Frunză verde ruptă-n patru
Badiu-i slugă împăratu,
Dar nu-e slugă pe bani
Dar slugă-n zădar trei ani!

Zisumea badea Gheorghijă
Să'mi fac vargă la cătrintă
Că mă face dascăliță,
Se'mi fat' o vargă alcasă
Că mă face preoteasă!

Cind vi bade la Sibiuu,
Vino pela mini qintiuu,
Că tu ști bădișo bine,
Mindruța cu ce ține!

Dute lele dute drace,
Că năravul tău nu'mi place,
Cite cătane 'utilnești,
Tu cu toate povestești!

Vai săracul popa nost,
Cind aude clopotul,
Tipă plugu'n burueni,
Și alcargă la pomeni!

Popa nost și popă proșă,
Că mincă cu dulce'n post,
Dar nu singur mincă așa
Măcă și peot ară!

Are popa deaue fete,
Amîndoauc stau se fete,
Una fată la Crăciun,
Cindu-i laptele mai bun,
Alta fată la Ispas,
Cindu-i laptele mai gras!

De s'ar țese pinza'n pat,
Colo sus lingă bărbat,
Toate-ar fi de măritat,
Dar se țese în război,
Cu necaz și cu nevoi!

Măritam'ăș mărita,
Pinea n'o știu frămînta,
In coptor n'o știu băga,
Pină n'o leg cu funea!

Bate Doamne și trăsnește
Citi se 'nsoară pentru zestre,
Și fac din boala neveste!

Frunză verde scurtă 'n erac
Am nevastă și nu'mi place,
Mai frumoasă n'o pot face,
Ține-o Doamne la-o drace!

Cîntă lele pin' ești fată,
Că dacă te-î mărita,
A cînta nu-i cuteza,
In casă de soacrăta,
In tindă de socrul tău,
P'nfără de mutul tău!

Acum frate pină poți,
Făți cărări în toate părți,
Că dacă te-î insura,
Toate și s'or infunda,
Nu cu pari, nici cu nuele,
Ci numai cu vorbe grele!

Poșta Cucului.

»Cucu la Căcova«. Trebuie lucrată din nou. Deci fi cu răbdare, că și Cucu numai o ghiară are cu care scrie!

N. D. Herendescu. Vor veni la rînd. Culege mai departe.

»Vede toate«, Caransebeș. Dacă vezi »toate« și ni-le trimiți și nouă, cel puțin fi atât de prietinos și șoptește Cucului la ureche: Cum te cheamă? Și publicăm bucuros. De altfel cu oameni fără nume nu stăm de vorbă.

S. C. Răcășdia. Cu plăcere, când le va veni rîndul.

Glume

Pagubă.

Medicul: Nevastă dragă, trebuie să-ți spunem, că piciorul bărbatului e atât de rău, că trebuie să-l tăiem: altfel n-oi putem mântui viața.

Nevasta: Și eu tocmai alaltăieri iam cumpărat o pereche de cizme cu 15 coroane. Ce pagubă!!

Medicul și Domnișoara.

Medicul: Vă sfătuiesc domnișoară, să n-oi vă măritați.

Domnișoara: Să ști că n-oi mărita. Bă încă și copiilor mei le voi spune, să n-oi se căsătorească nici când.

Semnele însurăției.

Un tânăr: Mai mult nu merg, ia bărbier să mă radă, că ieri așa m'a teiat cu briciul, încât toți prietenii și cu-

noștii cu cari mă întâlnesc mă lasă treabă!

— Da de când ești însurat, treabă!

Condiție.

— Tu Ileană, — întreabă un fișor — spune-mi: mă iubești?

— Mai mult ca pe ori cine din lumea zise fată.

— Bine, dar se ști, că eu n-oi să te iau de nevastă, dacă la iarnă, când e frig tu te vei scula să faci toată!

La scăzi.

— Servus, Eleno! Și tu ești alții? Doar n-oi ești bolnavă?!

— Nu! Dar sărmanul meu se e tot bolnav.

— Va să zică, e și el aici?

— Nu! Pe el l'am lăsat acasă, să se mai întrame!